

	<u>blz.</u>
1. Woord van de Redactie	2
2. Soldatennieuws	3
3. Onze soldaten schrijven	4
4. Ons maandelijks portret : MEESTER VAN DE VEN	6
5. Breendonk vroeger en nu	9
6. Open gedichtjes	10
7. Kennismaking met : COIS VERBEECK	11
8. Sociale Rubriek	15
9. 5 jaar later	16
10. Week-end in jeugherberg te Nijlen	17
11. Bij de gilde der leugenaars	19
12. Het recept	21
13. Schuin bekeken	24
14. Verenigingsleven : - K.A.V.	25
- En toch schijnt de zon	27
- 't Schuur	28
15. Sportvaria - Volley-bal	29
- Voetbal	30
- Wielrennen	31
16. Denksport	33
17. Dagklapper	35
18. Medewerkers	41

* * *

De gepubliceerde artikelen verschijnen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de inzenders.

Het gebruik van een pseudoniem is toegelaten in zover de steller bekend is.

Alle rechten inzake reproductie en vertaling zijn voorbehouden.

WOORD

van de redactie

Een steeds weerkerende Schakelkarwei is precies het redaktiewoord. Het vervelende is nl. het vinden van een passend onderwerp. Daarbij moeten wij herhaling vermijden. We kunnen toch niet steeds de miliciens om een briefje verzoeken of onze spijt uitdrukken over het feit dat onze missionarissen en missiezusters ons reeds zolang zonder nieuws lieten. Het gaat evenmin op maandelijks de lezers om kritiek te vragen, eraan toevoegend dat zij bij hun kritiek redelijk en eerbiedig moeten blijven. Het zou daarbij dwaas zijn maandelijks bij de onderscheiden verenigingen aan te dringen om een aktiviteitsverslag in te sturen. Verder is er geen reden om elke maand onze lezers triomfantelijk mee te delen dat bijvoorbeeld een advertentieslag en of de abonnementsvernieuwing weer eens een groot succes is geworden. Het loven van personen of organisaties hoort o.i. eerder in een andere rubriek thuis. Daarom zouden wij ^{het} misschien over een andere boeg kunnen gooien en een of ander belangrijk aktualiteitsontwerp aansnijden. Bij wijze van proef het volgende :

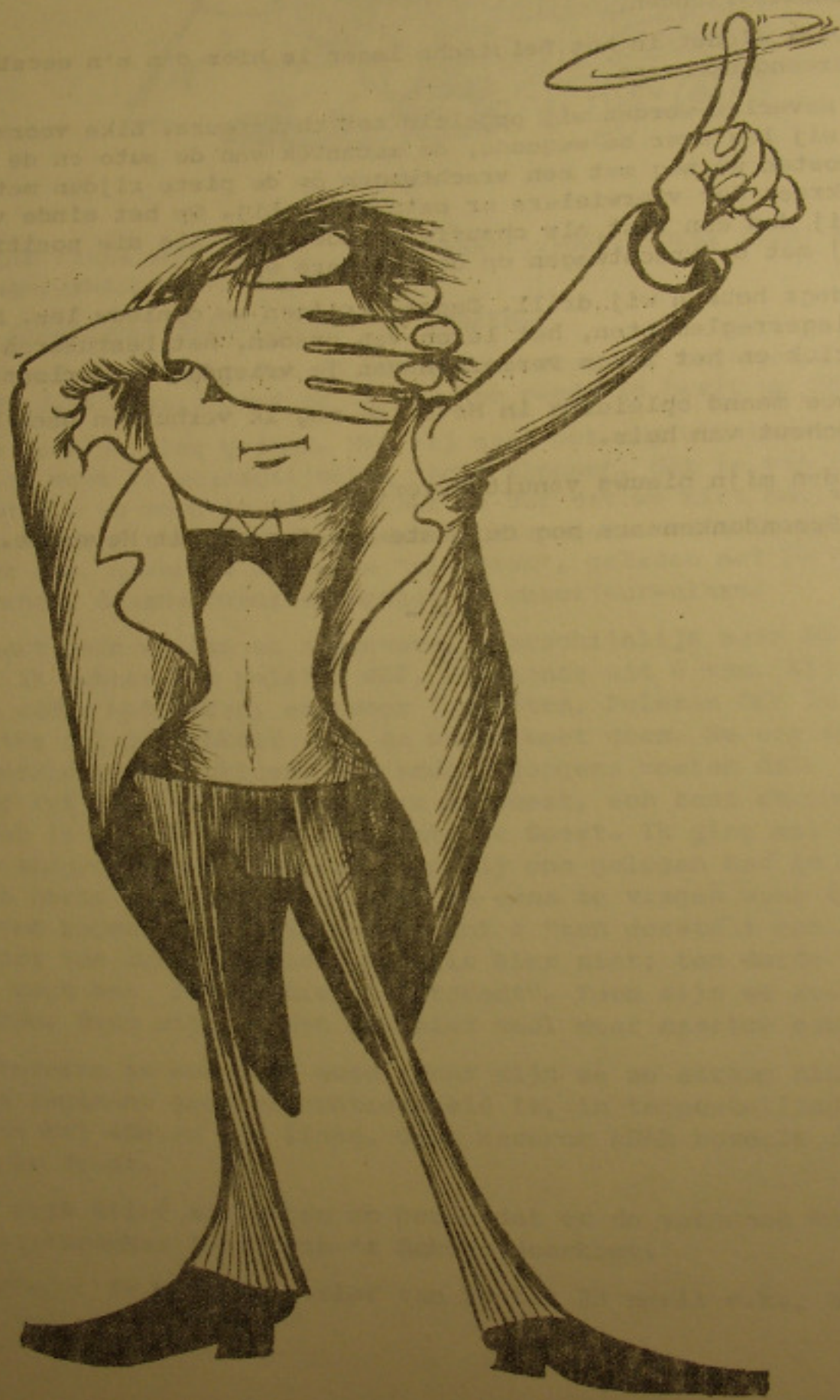
Olieschaarste en energiekrisis zijn woorden die reeds gedurende weken grote krantenkoppen halen en het belangrijkste deel van het radio- en T.V.-journaal opeisen.

Vele hebben misschien lang schokschouderend die pessimistische mededelingen en commentaren over zich laten gaan. Maar nu er meerdere olieleverwerkende maatschappijen in ons land de kranen hebben dichtgedraaid en olieleverdelers vergeefs voor vulling van hun tankwagen staan aan te schuiven. Nu dat er reeds meerdere gezinnen zonder één druppel stookolie zitten. Nu dat bij vele van die gezinnen de goede oude kolenkachel met de lompenopkoper werd meegegeven en samen met die kachel de overbodige schouwen werden weggebroken. Nu krijgt dit verontrustend nieuws omtrent olieschaarste en energiekrisis een totaal andere betekenis. Die -voorheen- onverschilligen realiseren zich plots dat zij in een noodsituatie zijn terechtgekomen. Voor hen die tot de middelleeftijd behoren doet deze situatie terugdenken aan de voorbije oorlog, toen er aan alles en nog gebrek was, ook aan huisbrand. Vele Breendonkenaars herinneren zich nog de tijd dat zij gingen kolen ziften op 't stort van Tisselt, een ware kolennijn, waarin de kolen schenen te groeien als paddestoelen.

Dat kolenziften was een voorbeeld van plantrekkerij en geeft ons de overtuiging, dat de mazoutloze gezinnen ook een oplossing voor hun stookprobleem zullen vinden. De elektrische verwarmingsapparaten zullen zeker in trek komen. Voor de niet-plantrekkers bestaat de hoop dat de olie-kranen weer zullen opengedraaid worden, want er is opslag in het vooruitzicht gesteld, dus....

Staf Vivijs.

MAANDELIJKS PORTRRET

MEESTER VAN DE VEN

Een verdomd delikate opdracht, dees maand. DE SCHAKEL wil een zo-getrouw-mogelijk portret brengen, doch de betrokkene wil van geen kant bestoefd worden. "En 't is nog zo ne goeie !" Dat maakt ons taak zeker niet gemakkelijker.

We willen nu wel zeggen, dat volgens zijn leerlingen en oud-leerlingen meester Van de Ven in de school zeker gene gemakkelijke is. Doch langs de andere kant getuigt zijn baas van hem : "Van de Ven is in de klas de vader van al die kinderen". Na deze toch wel dubbelzinnige uitlating vanwege het schoolhoofd willen we wel vragen aan Betty, of beter mevrouw Van de Ven, dat ze breeddenkend en begrijpend zou zijn en dat ze zeker niet direkt gaat panikereren.

Om terug te keren tot ons slachtoffer, wel we zijn er op een mistige avond op uitgetrokken om hem persoonlijk een klein interview af te nemen. We werden door de gastheer zelf ontvangen met wijd opengespreide armen en een gezicht als een zon, waar onmiddellijk een donkere wolk aan voorbyschoof zodra hij het doel van ons bezoek vernam. We moesten zelfs dreigen dat we de grote direktEUR Vivij's en zijne staf er zouden bijhalen zo hij het plegen van dit portretje niet toestond.

Breed lachend zijn we toen binnengetreden en voor we het goed wisten hadden we al ne whisky vast.

Bij meerdere glazen van dit kort maar nijdig drankje en onderlijnd met aangepaste muziek, werd toen de meester zijn levenslied gezongen in alle toonaarden, doch niet tot op 't einde van zijn bobijn, daar zijn we zeker nog niet aan toe.

Dat we whisky dronken is geen toeval, 't is meesters lievelingsdrank. Volgens hem een probaat middel tegen hoest, eksterogen en moeilijke stoelgang.

Wij die de zaak toen nog nuchter bekeken, wisten direkt dat hij, door 't kwistig omspringen met dit zalige drankje, een vrolijke beschrijving van zijn persoontje op 't oog had. Dus lieten wij ons niet pramen en gaven we er nog maar een lap op.

Eduard Van de Ven is ne rasechte Breendonkenaar, geboren omtrent de jaren 1928. Hij had als vader "den Dolf", die ook nog Frans heette en als moeder, Madame van den Dolf.

Hij kreeg onderricht in de plaatselijke scholen o.m. van zijn moeder. Doch de meer humoristische kant van 't leven bracht vader Frans hem wel bij.

Na zijn studies aan de Katholieke Normaalschool te Mechelen achtte Eduard zijn tijd gekomen om - volgens oude Breendonkse traditie - dicht bij de deur naar een vrouwmens uit te kijken.

Met lichte tred is hij, naar Liezele getogen en bijlange niet met ledige handen huiswaarts gekeerd. "En daar zitten der nog", heeft hij zijn toenmalige gebuur, Jos Snackaert, in 't voorbijgaan toegeroepen. Die is er dan ook, op een schone dag, zijn gerief gaan uitzoeken.

Ze zijn getrouwd voor God en Vaderland, de datum schiet ons niet zo direkt te binnen. Doch drie grote dochters zijn een duidelijk bewijs dat dit kwaje moment al wel een tetteke achter de rug ligt.

" 's Meesters staat van verdiensten !" Zijn aangeboren klasse en talenten heeft onze vriend zeker niet gaan begraven, maar hij heeft integendeel er menigeen van laten mee genieten. O.m. als voorzitter van het gemengd zangkoor IN DULCI JUBILO is hij de grote steunpilaar van zangleider, Jan De Bondt. Tijdens de repetities of uitvoeringen blaast hij meermalen de juiste toonhoogten langs rechts in Frans van Rinneke's linker oor om afwisselend Kamiel Tierens, Nest Mertens of Miel Spiessens die aan zijn linkerzijde staan te drummen, de juiste maat aan te geven.

Ook heer pastoor hangt nog al dikwijls in de Schaafstraat aan de bel. En niet om whisky te drinken, zegt men, maar om beroep te doen op de leraar, om daar ergens weer opnieuw een jeugdkoor te stichten of te leiden.

Zijn liefde en aanleg tot de muziek schijnt wel een erfenis langs moederszijde te zijn. Een nonkel was koster te Heindonk. En hoeveel kozijs neven en nichten er op die voorschoot grond tot begaafde muzikanten zijn uitgegroeid, daar geraken we gewoon de tel bij kwijt.

Bijgevolg zou er in de rasechte Breendonkse Van de Ven toch een stukje Heindonk schuilgaan. Dit zullen we te gepasten tijde wel door een expertzake laten onderzoeken. Maar zijn zin voor humor, zijn guitenstreken zijn immer en altijd ZINGET EN WEZET VRO, dat is toch ons onvervalst ras dat spreekt.

Waarde vriend, het gonst en het bonst, het wriemelt in ons hoofd van woorden en slagzinnen, al lofbetuigingen aan jouw adres. Maar getrouw aan onze belofte je niet in de bloemekes te zetten, stoppen we der mee, doch niet zonder volgende smeekbede :

Mijnheer de meester, wanneer je dit prozastukje met een kritische onderwijzersblik doorgenomen hebt en monkelt : " 't Is toch ni helemaal dat. Wil dan in een toegeeflijke bui even 't volgende overwegen : moesten jouw leerlingen eerst uwe whyski proeven en daarna een stijloefeing maken, dit ook wel tot een dansend resultaat zou leiden.

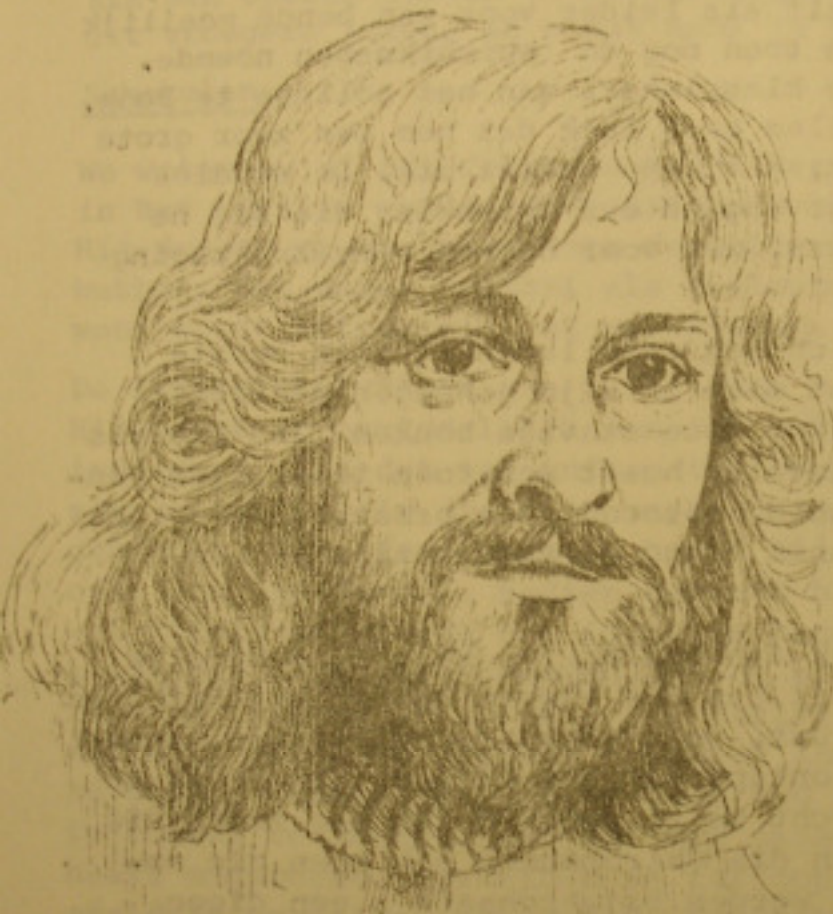

BREENDONK VROEGER en NU

- Zitting 17.03.30 : Er wordt beslist in de Breendonkstraat enkel het stuk vanaf de Tisseltsesteenweg tot aan kruispunt Molenheide-Veurt en Peeterstraat te herstellen.
- Zitting 22.01.32 : Men beslist over te gaan tot lijnrichting in de de Buisseretlaan, "gezien het voortdurend bouwen en Breendonk een straat van 15 meter wenst als verbinding met Rijksbaan Brussel-Antwerpen".
- Zitting 11.04.32 : Voor wat betreft de verbeteringswerken in de Breendonkstraat wordt besloten bij de Bestendige Deputatie op spoed aan te dringen.
- Zitting 10.11.32 : Lijnrichting weg nr 25 (J. Hammeneckerstraat) goedgekeurd. "Plan voor straat van 10 m breed om misvorming te voorkomen."
- Zitting 12.01.33 : Verbeteringswerken aan Breendonkstraat. Bestek en plan wordt goedgekeurd voor de som van 360.000 fr of de helft voor rekening van Breendonk.
- Zitting 14.07.33 : Breendonkstraat : aanvaarding à 571.300 fr dat werken worden uitgevoerd door minst biedende Van Dessel, aan nemer uit Mechelen. Ondanks 50.000 fr hoger dan in Zweedse produkten wordt aan Belgische produkten de voorkeur gegeven, gezien de betreuenswaardige toestand waarin ons land zich bevindt (crisis)
- Zitting 25.10.34 : Een nieuw ontwerp voor de Schaafstraat wordt ter studie genomen.
- Zitting 15.03.35 : Breendonkstraat : Breendonk gaat akkoord dat Willebroeck de hernieuwingswerken op Breendonks grondgebied zal uitvoeren. Breendonkse raad verplicht zich, als tegenprestatie, de uitvoering van het resterend deel op Willebroeck grondgebied voor zijn rekening te nemen.
- Zitting 30.04.35 : Plan en bestek tot vernieuwing Beenhouwerstraat en Groenstraat, waartoe vroeger besloten werd, worden goedgekeurd. (plan Ed. Moortgat).
- Zitting 29.10.35 : Schaafstraat : goedkeuring aanbesteding : uitvoering in betonkeien door de heer Daelemans uit St.Amands voor de som van : 1.074.784,25 fr
- Zitting 30.11.35 : Aanstelling van de heer Peeters Marcel als toezichter op de werken (Schaafstraat)

Kennismaking met

Op een rustige avond in maart, kort na de verkiezingsroes zijn we onze sportredacteur, "François Verbeeck" gaan opzoeken. En al dadelijk, vooraleer we een enkel woord hebben gewisseld, staan we voor een overduidelijk contrast : de rust die straalt uit zijn ogen, bewegingen en taal is bijna het tegendeel van de nerveusiteit waarmee de sportinformatie doorgaans wordt benaderd.

We kennen elkaar al lang, en steeds hebben we hem ervaren zoals hij is kalm, vriendelijk, sympatiek, doorzetter met oog en oor voor anderen. We hadden hem eerst een Sinterklaas in-zijn-jonge-jaren willen noemen. Maar niemand zou onze sportredacteur kunnen zien als een brave heilige man die eenmaal per jaar geschenken uitdeelt. Cois - zoals hij in de omgang doorgaans wordt genoemd - heeft echter wel dezelfde ingoede ogen, hij heeft ook er de baard voor al is die van hem nog niet zo grijs. Maar vooral in jaren moet hij het afleggen tegen de Bisschop van Smyrna. Hoewel, in eenvoud en goedheid kan hij best wedijveren met dit eenmalig verschijnsel.

Voor ons is hij de bard van de Schakel, en dat is geen drukfout. Hij moet zowat het "haarverlies dat aan de top wordt geleden vergoeden" door zijn weelderige haardos, die zowel zijn schedel als zijn kin siert. Cois is een kunstminnende ziel, die blijk heeft gegeven van veel talent en die, wanneer hem weer een ruimere tijd wordt toegemeten, dit talent opnieuw aan bod zal doen komen. Daaraan durven

Cois Verbeeck

wij niet twifelen.

Maar goed. Op een late avond in maart belden we dus aan en omdat we verwacht werden deed de heer des huizes zelf de deur wagenwijd voor ons open. Eenmaal neergeploft in de malse zetel en dicht bij een rode kachel hadden we een klein, kort en bondig gesprek zonder veel pretentie.

De naam van François Verbeeck is erg nauw verbonden aan jeugdbewegingen en meer in het bijzonder aan de Chiro. Daar zijn we dan ook ons babbeltje gestart. De Chiro is voor hem immers een groot deel van zijn leven. Hij was erbij van in het prille begin, samen met Leon Goubin, Gène Vermeiren en nog een achttal anderen. Niet zo bijster veel als men de vlucht die deze beweging thans neemt, erbij betreft. Leiders waren er toen ook en hier van schieten Cois nog twee namen duidelijk voor de geest : Gust Dens en Ludo Solie. Hij doorliep alle Chiro-afdelingen in bijzonder snelle tijdsperiode, want op 16 jaar stond hijzelf als leider voor een bende moeilijk in te tomen jonge kereltjes, die men toen nog de burchtknappen noemde. Ondertussen studeerde hij ijverig de klassiekers aan het college te Boon, zelfs in dergelijk goede mate dat alles erop leek dat hem een zeer grote toekomst was toegemeten. Maar helaas, het liep anders uit. De studies hebben zeer veel van zijn krachten gevergden een inzinking die hij na lange rustperiode totaal te boven kwam, was voor hem de vingerwijziging dat het kalmer aan moest.

Uit zijn Chiro-tijd herinnert hij zich nog zeer levendig zijn eerste bivak te Merksplas en ook Essen staat diep in zijn geheugen gegrift : met slechts 5 leiders, waarvan toen nog twee stevige bonken (Jos Teugels en Leon Goubin) door ziekte werden geveld, heeft men toen tientallen jongens tien vreugdevolle dagen ontspanning bezorgd. Een prestatie die kan tellen en zeker met gulden letters moet terug te vinden zijn in het Chiro-logboek.

Blijkbaar was het Chiro-werk vaak ook aanleiding tot zeer eigenaardige initiatieven. Laten we er onmiddellijk aan toe voegen dat de activiteiten van jongeren die bruisen van levenslust, soms eigenaardige vormen aannemen. Zo vertelt Cois zeer rustig en ontspannen dat tijdens een bivak te Kalmthout een mogelijkheid werd gezocht om te zwemmen. En wie zoekt die vindt zegt het spreekwoord. Zo vonden die Chirobonzen ook toen die mogelijkheid. Alleen, er moest nog wat worden bijgeschaafd : een diepe gracht, voldoende breed, maar echter met te weinig water, kon best bruikbaar zijn. Men bouwde dus een dam in de gracht zodat het water zeer sterk steeg. Eenmaal in zwembroek gestoken en klaar om te duiken, daagde meteen de spelbreker op in de persoon van een veldwachter. De brave man, fel overstuur, wist te melden dat de omliggende villa's hadden af te rekenen met een overvloed aan water in hun kelder en dat dit euvel blijkbaar te wijten was aan de bewuste dam. Afbreken, was dus de boodschap.

Van Chiro naar Schuur.

Voor de meesten is de afstand tussen de Chiro en 't Schuur niet zo groot. Maar de Schuur-start werd door onze gesprekspartner gemist. Niet omdat hij niet wenste deel te nemen aan een jeugdtehuis, maar omdat men duidelijk de wens had uitgedrukt zo weinig mogelijk te raken aan het kader van de jeugdbewegingen. Ondertussen is daar een en ander in gewijzigd.

Tussen de schuurverantwoordelijken vinden we immers de naam F. Verbeeck terug, met als vermelding : verantwoordelijke kleinkunst.

Hier is het allemaal begonnen met enkele vrije podiums die steeds op een uitstekende kritiek konden prat gaan. Stilaan en doelbewust werden deze vrije podiums omgebogen tot kleinkunstavonden en uit de grote pleiade volkskunstenaars putten we enkel Alfred den Oude en Jef Van Uytsel. Over deze activiteiten kan Cois wellicht uren vertellen, maar hij trekt zich liever terug in stilzwijgendheid omdat hij meent niet hoog te moeten oplopen met eigen prestaties. Zo hebben we er ook moeten uitwringen dat hij een tweede prijs mocht ontvangen in een kartoon-wedstrijd, georganiseerd door de Leuvense studentenkring Medica (fakulteit geneeskunde). Maar toch moet hem van het hart dat hij samen met zijn vrouw de oudste stamgast is van 't Schuur. En hij zegt het met zoveel weemoed dat we het als een oproep durven te beschouwen. Daarom : "Harop, alle strijdmakers uit vroegere jaren, in massa naar 't Schuur".

Schakelen.

We weten nu al dat Cois - u heeft het trouwens al meerdere malen gelezen in het lijstje van de medewerkers - verantwoordelijk is voor de sport. Hij draagt er dus zorg voor dat alle lezers maandelijks hun sportpraatje hebben, dat zowel voetbal als wielrennen behelst en in de komende maanden weer wordt uitgebreid met wielrennen.

De Schakelactiviteit van Cois begon reeds zeer vroeg en wel als tekenaar. Hij voegt er onmiddellijk aan toe : "nog op stencil", waarvan akte. Het is inderdaad - en dat ter informatie voor de leken - tekenen op stencil is zeer moeilijk. In die tijd maakte hij zowat alles wat er diende in beeld gebracht. Maar veel plezier heeft hij blijkbaar beleefd aan tekenreeks over Jan Van Gompel. Nadien tekende hij dagklapper, maakte een stuk of wat titels en sierde met ijverige hand vele artikels. En tekentalent heeft hij, dat werd bewezen met de prijs waarvan we reeds hoger spraken. Toen we vroegen waarom hij dit satirisch en humoristisch tekenen niet verder zet, zegt hij nuchter : gebrek aan tijd en voortdurend bezig met andere dingen. Inderdaad, in de loop van dit jaar hoopt hij zijn nieuw huis te kunnen betrekken, dat hij met eigen handen en weinig hulp van buitenuit heeft omgebouwd. Vermelden we terloops nog dat hij ook heeft tentoongesteld in ons eigen Breendonk. Een tentoonstelling die fel in de smaak viel.

Hoe hij zijn hart verpand heeft aan de sportrubriek is al even eenvoudig als Cois zelf. Tijdens een vergadering voor Schakelmedewerkers werd iemand gezocht om deze rubriek onder zijn gezag te nemen en omdat niemand toehapte meende hij deze taak op zich te moeten nemen. Met sukses menen we, want elke thuiswedstrijd van Oranje Boven volgt hij van dichtbij, ook al omdat Cois nog actief lid van deze vereniging is. Maar ook 't Schuur heeft in zijn persoon een flinke stopper gevonden, zodat de voetbalschoenen bijna deel uitmaken van zijn dagelijks doen en laten.

Een klacht hebben we gehoord : buiten voetbal, wielrennen, duivensport, zouden er nog andere sporten moeten aan bod komen. En hierbij denken we onmiddellijk aan de boogschutters, aan de volleybalentoesiasten,

aan de wielertoeristen, wandelklubs, bolders en al wat leeft op sportief gebied. Hij zou ze graag allemaal elke maand hun zeg laten hebben. En dat kan, als we het allemaal een beetje zelf willen. Een briefje is immers gauw geschreven.

Staf Bewachter.

- - - -

RALLYLIEFHEBBERS
FOTOLIEFHEBBERS
ZOEKLIEFHEBBERS
WANDELLIEFHEBBERS
AUTOLIEFHEBBERS
PRIJZENLIEFHEBBERS
NATUURLIEFHEBBERS
KULTUURLIEFHEBBERS
SPORTLIEFHEBBERS
EN AL DIEGENE DIE IETS LIEF HEBBEN :

het nadert .....

Vanaf 13 april (paaszaterdag) tot en met 26 mei 1974.

DRIE PROVINCIE NRALLY

=====

Zuivere toeristische zoektocht zonder wegvallen - enkel vragen en fotovragen

Vertrek : dag te kiezen door deelnemer, in de periode hierboven vermeld
- UITGENOMEN OP EEN DONDERDAG -

vanaf 10 uur - in Café "BROUWERSHUIS" Dorpstraat 56

Inschrijvingsgeld : 200 fr per deelname.

Leden van VTB-VAB of rallyklub genieten een vermindering van 20 fr.

Aankomst : Dezelfde dag van vertrek vóór 20 uur.

Benodigheden : Schrijfgerief, twee goede kijkers en een goed humeur.
Een prismawoordenboek kan u misschien helpen.

Prijsuitdeling : De prijsuitdeling heeft plaats op zondag 2 juni 1974 (Pinksteren) na de 8° Centrumrally die op die dag plaats heeft, in de zaal van het Parochiecentrum.

5 jaar Later

Vijf jaar is toch zo rap voorbij. Dat dachten wij ook toen we even in de Schakel van Maart 1969 lazen en het ons meteen opviel dat juist in die uitgave onze toen zeer jeugdige medewerker Paul Lauwers aanving met zijn reeks "Koken met Elpé".

Ongeveer vier jaar lang heeft Paul het volgehouden. Een maandelijks inzending over het klaar maken van één of ander lekker stukje eten. In beknopte maar duidelijke taal uitgelegd, zodat iedere kookmoeder of -vader die het gerecht wou klaarmaken er onmiddellijk een aanvang kon met nemen.

Waarom hield Paul er mee op ? Och, de juiste reden kennen wij ook niet. Waarschijnlijk door omstandigheden en vooral zijn legerdienst zal hier een grote rol gespeeld hebben.

Toch hebben wij steeds zijn doorzettingsvermogen bewonderd. Maar al te goed weten wij hoe moeilijk het is daar elke maand te zijn met uw artikel tje, of ge nu de "forme" te pakken hebt of niet, u moet maar zien dat er iets op papier staat.

Het portret van bedoelde maand ging over een niet-Breendonkenaar die dan eigenlijk toch wel een Breendonkenaar is met zijn hart, namelijk Rik van den Batjes. Voor Rik bestaan er weinig grenzen tussen de gemeente Tiselt en Breendonk, zodat we wel mogen zeggen dat hij iemand is die reeds lang de tijd van de fusies is voorafgegaan.

Over deze fusies is al heel wat gezegd en geschreven. Enkele maanden geleden scheen de knoop te worden doorgehakt. Maar toen kwamen de verkiezingen en...er trad terug een windstilte in.

Van één ding zijn wij erg zeker. Laat ons nog vijf jaar ouder worden en dan zullen wij zeker kunnen schrijven : "vijf jaar geleden was het nog heel anders, toen waren wij nog zelfstandig...."

A. DESMEDT.

K.A.V. verenigingsleven

50 JAAR K . A . V .

K.A.V. Breendonk heeft aan het spreekwoord "Doe wel en zie niet om", een woordje veranderd. We keken toch eens achterom. Onze blikken vielen op de jaren 1924-1974, wat ons deed inzien dat onze afdeling een halve eeuw oud is. Toen gingen we de ledenlijst overlopen en daar vonden we nog enkele medestichters en oude trouwe leden tussen. Vermits dat werkers zijn van de beginperiode dachten we dat "Vrouwengilde" voor hen niet zomaar een woord is, maar nog veel herinneringen meebrengt.

Nu is deze tijd waar iedereen de mond vol heeft van vriendschap, dankbaarheid enz., meenden we het niet alleen bij woorden te mogen laten. Daarom besloten we onze algemene vergadering van vrijdag 15 februari 1974 in dit teken te plaatsen. We nodigden daarop al de stichters, oud bestuursleden-voorzitsters en proosten uit.

Voorzitsters :

Theresia De Wachter
Stieneke De Wachter
Virginie Verheyden
Godelieve Meeus
Alfonsine Tierens
Margriet De Haut
Anna De Keersmaecker
Julia Janssens

Leden jubilarissen : 40 tot 50 jaar lid

De Velder-Moeyersoms Pauline
Dedecker-Bellon Colette
Van den Eede-Peeters Rineke
Doms - Peeters Anna
Verstrepen- d' Hertefeld Liske
Tierens-De Maeyer Bertha.

Oud Wijkmeesteressen

Van Neck-Buyens Maria
Peeters-Verbruggen Mieke
Crabs Theresia
Van Asch Stien
D'Hondt Celestine
Lathouwers-De Ridder Henriette
D'Haut Louise
Doms Rosalie
Van de Rieman Fien
Van den Bosch-d'Hertefeld M.
Devolder-Verbruggen Fien
DeVil -Lambrechts Leontien
Verbruggen-Casteels
Beuckelaers-Delplanque Trees
Andries-Segers Bertha
Dedecker-Verbruggen Mieke
Maes-Smedts Mieke
Dumoulin-Steenackers F
Snackaert-Peeters Liza
Peeters-Loverie Anna
Goossens-Lemmens Maria
Tiersen-De Wit Maria
Sollie-Stevens Anna
Van Riet-Verbruggen Maria
Janssens-Scholiers Mariette
Van Doorslaer-Tierens Louisa
Van den Bosch-Janssens Maria
Kerremans-Van den Bosch Rachelle
Raes-Moeyersoms Celestine

Dagelijks Bestuur

Van de Ven-Huysmans Clementine
- Voorzitster
Cleemput-Goovaerts Anna
- Ondervoorzitster
Van Riet-Cleemput Maria
- Oecretaresse.
De Loose-Delathouwer Mariette
- Schatbewaarster.
Van Mol-Teugels Christiane
- Praktische Schoon.
De Jonghe-Andries Alice
- Groepswerk.

Kernleden :

Marien- Obus Alice
Goubin - Van Aken Mariette
Cleemput-Van Kerckhoven Wilhemina
Muyshondt-Andries Martha
Van Zaelen - Teck Martha
Van der Taelen-Huysmans Julie
Huys-Vissers Mathilde
Verbeeck-Tersago Pelagie
De Bondt-Verlinden Jeanne
Siebens-Van den Eede Eneke
Dedecker-Wuytack Paula
Casteels - De Wit Annie
Desmedt-Schelkens Lisette

...

Hartelijk welkom bij dit heel eenvoudig feest, bijzonder van jubilarissen en genodigden. Waarbij we hen letterlijk en figuurlijk in de bloempjes zetten.

Een kort gebed voor diegenen die niet kunnen aanwezig zijn, vooral onze zieken en overledenen.

Allen smakelijk eten. Iets uit de goeie ouwe tijd. Heerlijke bouillonsoep
Echte boerenboterhammen met soepvlees of kaas - Lekker goudgele rijstpap
En of het smaakte !!

Vervolgens wat ontspanning. Jan De Bondt bracht er de stemming in met een vrolijk muziekje, "Het loze vissertje... Het smidje in zijn smisse", door allen lustig meegezongen. We lieten ook het kwezelke dansen. Dan kwam er een kwisprogramma waar we echt plezier aan beleefden. Bijzonder de twee mummies hadden succes. Noem 2 straten met de naam van een dichter? De Buissertlaan.... ??? Men is nooit te oud om te leren.

Ik hef mijn pint tot aan den mond
en drink ze leeg tot op den grond

Viva la companera !

Want ... ik heb gewonnen !

DAG Klapper

F E B R U A R I 1 9 7 4

Zaterdag 16.

De kleintjes, die zich voorbereiden voor de plechtige kommunie, verzorgen vandaag in de kerk een thema-mis die er vast mag zijn.

In het patronaat wordt door de jeugd de jaarlijkse soldatenvond verzorgd. Het naar-voren gebrachte programma was zeer verzorgd. Spijtig genoeg was het publiek te uitgesproken jeugdig. Waren de volwassenen onze jeugd vergeten of...was onze jeugd de volwassenen vergeten ...?

Het Centrum-restaurant zet zijn deuren wijd open. De opkomst op deze zaterdag is op zijn Breendonks : matig, zodat een helft van de brede deur werd dichtgedraaid.

Zondag 17.

Gisteren is het blijkbaar een slechts generale repetitie geweest voor de goede opkomst van vandaag. De Centrumzaal is doorlopend gevuld geweest met eetlustigen die - laat het ons er maar bijzeggen - door ijverige kookmoeders, snelle dienststers en tappers op prima wijze werden bediend. Ook de kassiers dienden geregeld het zweet van hun voorhoofd te wegen en dat niet alleen omdat ze dicht bij een ronkende kachel zaten, maar omdat de briefjes als gedresseerde duiven recht binnen vielen. Het Centrum-komitee dankt alle medewerkers, zowel voor als achter de eettafel en vooral de kookmoeders.

Maandag 18.

Wij veronderstellen dat de reuk van al dat goed eten in het Centrum vandaag maar pas in de Jan Hammeneckerstraat aan de woning van Delplanque gekomen is. Daar dachten wij aan toen wij vernemen dat het paard van deze mensen zich had losgerukt en recht naar het Centrum beende. Eten paarden nu ook al vlees ?

Dinsdag 19.

Bij het zich naar Antwerpen begeven wordt Ludovic De Boeck langs achter aangereden. Zijn mooie wagen heeft nu heel wat blutsen. Gelukkig bleef het hierbij.

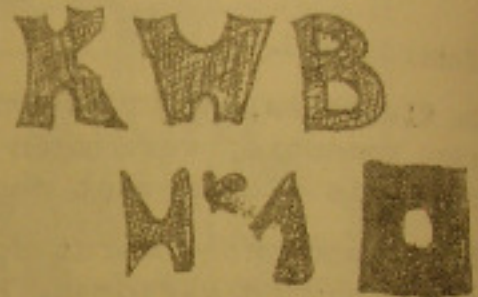
De ouders van de kinderen die dit jaar hun eerste communie doen, vergaderen vanavond in het Centrum.

Woensdag 20.

We kunnen niet nalaten nog eens te melden dat de K.A.V. haar turnavonden met evenveel moed doorzet. Deze avonden worden trouwens druk bijgewoond.

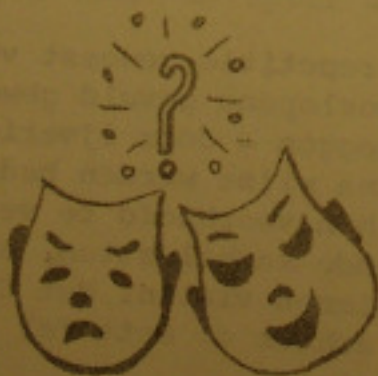
Vrijdag 22.

De verkiezingskoorts heeft al heel wat mensen te pakken. Overal in de gemeente rijzen de propagandaborden als paddestoelen reuzegroot uit de grond. Overal lachende gezichten die uitnodigen het bolletje, achter hun naam zwart te maken. Toch wel eigenaardig hé ! Nu kunnen die allemaal lachen en na de verkiezingen...dan ziet men gewoonlijk ernstige en eerder pessimistische gezichten. Waar zit dat verschil nu ?

Zondag 24.

In een ware heksenketel zet de Breendonkse K.W.B. zijn eerste plaats in volleybal-rangschikking in het spel. De tegenstanders Kalfort is gedurende de eerste sets de zenuwen het best de baas en loopt uit tot 2-0. Maar dan komt de forcing en de overwinning voor Breendonk. De titel is theoretisch binnen schot. Maar de K.W.B. wil alle wedstrijden die nog resten perse winnen om het blazoen van de beste ploeg nog meer glans bij te zetten.

Dinsdag 26.

De volksdansjongeren en ouderen zijn terug van hun weekend te Nijlen. Zij hebben er onder meer gedanst voor een 100-jarige in deze gemeente. Men heeft het brave mens met sterke handen in haar zetel moeten houden, anders was ze mee de dansvloer opgegaan om al dat jeugdig entoesiasme dat haar deed terugdenken aan haar prille jeugd, toen alles nog anders was en veel beter. Meer over dit weekend op een andere bladzijde.

Woensdag 27.

Vandaag begint de vasten. Als teken van boete zijn heel wat mensen een assekruisje gaan halen. Laten we ons nu zelf in deze veertigdagentijd even bezinnen over onze eigen houding ten overstaan van onze medemensen, dichtbij ons en verweg.

Donderdag 28.

De kortste maand van het jaar zit erop. Ze eindigt met een bijtende wind, wat een stevig contrast is met de prille zon die de maand zo hoopvol inzette. Maar ja, er volgen nog twee kwade maanden : maart en april.

M A A R T
- - - -

Vrijdag 1.

En ja, maartse buien met sneeuw verzekeren ons nu al van de aprilse grillen. Maar laat ze doen : we kruipen wat dichterbij de kachel en dromen van betere tijden.

Zaterdag 2.

Zepas bereikt ons het bericht dat de Drie Provinciën-rally op punt staat. De route brengt de deelnemers langs ongekeerde schilderachtige wegen die vooral in de lente een ware pracht zullen zijn. U heeft de kans ontelbaar mooie hoekjes te ontmoeten, die uitnodigen om even te rusten en als we u een goede raad mogen geven : neem je fototoestel mee er valt wel iets op de gevoelige plaat te leggen, herinneringen dus voor het album.

Willy Casteels - zo vernemen wij - zou bij het voetballen zijn voet hebben gebroken. Niet zo prettig, hé Willy. Wij wensen U in ieder geval een spoedig herstel toe.

Grote werkzaamheden op het Centrum waar enkele moedigen druk bezig zijn het basketterrein weer in orde te brengen, zodat het binnen afzienbare tijd weer speelklaar is. De borden worden ditmaal rechtgehouden met een enkele paal die men kan verrollen en wegbergen.

Zondag 3.

De Breendonkse K.W.B. speelt dit keer Willebroek naar huis. Het werd een vlotte 3-0 overwinning tegen de vaartjongens. De titel is nu binnen omdat de gevaarlijkste konkurrent Kalfort nog een steek liet vallen in Ruisbroek en met 3-2 cijfers mocht opdoeken. Steek de vlaggen maar uit.

De Bond van Grote en Jonge Gezinnen houdt vandaag **zijn** jaarvergadering in het Centrum. In een gezellige sfeer wordt er naar een spreekbeurt geluisterd, een stukje gegeten en lotjes van een tombola verkocht om prijzen te winnen die dan ook werden gewonnen.

Maandag 4.

Heel vroeg in de morgen staat er voor de meisjesschool een jong volkske belast en beladen met valiezen, reiszakken en ander tuig te wachten op op een Klein-Brabantse bus die rond 8 uur inderdaad komt aangereden. Voor tientallen meisjes van de school wordt het een echte feestweek : zij trekken naar het Rijkssportcentrum te Herentals voor een sportweek. Natuurlijk dat er naast sport ook nog wordt gedacht aan de nodige lessen. Maar het moet u niet al te erg verwonderen dat er tussen al die fleurige bloemen een ijschaatster van formaat komt of iemand die op de lange latten de weg weet.

Dinsdag 5.

Het wordt zo stilaan tijd dat we onze keuze gaan doen voor 10 maart, dag waarop we het voor een keer voor het zeggen hebben. Nadien wordt het weer zoals vroeger : Brussel dikteert de wet en wij betalen het gelag. Maar we hebben toch een troost : wie er ook aan het bewind komt, we weten dat we persoonlijk het beter kunnen. Vandaar dat ook vele mensen medelijden hebben met deze sukkelaars in Brussel.

De gepensioneerden hebben minder geduld en wachten niet tot 10 maart. Zij gaan vandaag reeds ter stemming in het Centrum om een voorzitter of voorzitter te kiezen. Naar wij vernamen waren er twee kandidaten. En... onze mensen van de derde leeftijd veranderen niet zo graag meer en lieten alles lijk het was.

Donderdag 7.

We wandden ons in Engeland en toen we een vrachtwagen links van de weg zagen rijden, waren we zo de kluts kwijt dat de eerste mens die we tegenkwamen een "good morning" van ons meekreeg, wat hij blijkbaar niet goed begreep, want hij wreef nog een verdoken zwart vlekje aan zijn linker-slaap weg met ene vinger, en zonder speeksel. Echt zeg ! Al die mist. Niet te verwonderen dat er heel wat ongelukken zijn gebeurd. Maar voor zover we weten is daar geen enkele Breendonkenaar bij betrokken geweest.

Vrijdag 8.

De joelende bende schoolmeisjes is terug thuis. We zijn een en al oor en misschien ook nog oog (er werden ginds dia's genomen) voor het festijn van ijs en na-maak-sneeuw.

In het Centrum heeft de pastoor alle bestuursleden of verantwoordelijken uitgenodigd op een bijeenkomst waar even werd nagedacht over enkele facetten van het verenigingsleven in onze gemeente. De opkomst beschouwen wij niet als geslaagd maar diegenen die er toch waren, hebben er iets goeds van gemaakt. Er werd vinnig gediscuteerd, iedereen zegde rechtuit

zijn gedacht en aldus kwamen er heel wat interessante gedachten uit de bus.

Zaterdag 9.

Wees zuinig met het verbruik van de olieprodukten. Dit horen we reeds maandenlang op radio en TV en lezen we in alle kranten. Elke partijbons heeft dit reeds in kleuren en geuren trachten uit te leggen. En vandaag... zien we overal - ook in onze gemeente - lange rijen auto's die zomaar op hun gemakje de straten rondsletteren en maar reclame maken voor een of ander nummer. Wat het beste nummer is weten we echt nog niet, maar wat we wel weten is, dat we in gans Klein-Brabant geen kilometer kon rijden zonder zo'n sliert te ontmoeten. En wij die dachten dat er petroleum-schaarste heerste !!!

Zondag 10.

Zo, het is weeral eens gebeurd. Wij hebben ons goesting eens kunnen doen. Nu lekker luisteren naar de uitslagen of kijken naar de verkiezingsshow 74 op de Vlaamse televisie, die werkelijk voor een wereldprimeur zorgde. En, vergeet het niet : wie er ook heeft gewonnen, aan een regering zijn we nog niet toe.

Maandag 11.

Wie er zeker van profiteert van de verkiezingen zijn de Breendonkse jongens van de gemeenteschool. Zij kregen vandaag vrijaf omdat hun klassen nog moesten ontruimd worden van het verkiezingsgedoe.

Dinsdag 12.

Er zijn mensen die maar een keer in hun leven haastig zijn en precies dan slaat het noodlot toe. Dat is zo het geval geweest voor die brave meneer met zijn groene fiat die deze morgen aan de verkeerslichten op de autoweg

Brussel-Antwerpen perse de Breendonkstraat vijf meter dichtter bij de Peeterstraat wilde leggen en dus vlak in de gracht reed. Gelukkig liep

het allemaal af zonder kleerscheuren.

Woensdag 13.

En de mist slaat weer toe en ditmaal een Breendonks slachtoffer. Miel Spiessens - echtgenoot van Angele Dedecker (voor de leken mevrouw Spiessens van de meisjesschool) heeft last met een "achterligger", die zelfs niet door een rood verkeerslicht is tegen te houden. Hij rijdt dan maar pardoos tegen Miel zijn achterste (van de wagen bedoelen wij natuurlijk) en het resultaat laat zich gemakkelijk raden : gerinkel van glas, gekreun van opplooiend ijzer, een gesprek met de Grote Baas en dan een blik die zelfs de moeilijkste biechtvader ertoe brengt vergiffenis te schenken zonder biecht.

Donderdag 14.

En de Kultuurkring repeteert te samen met enkele mensen van de Volksdansgroep en het Zangkoor maar aan een schets die volgend zaterdag tijdens hun gezamenlijk feest voor het voetlicht wordt gebracht. Origineel zegt men. Ja, dat geloven we als we vernemen dat ze zelf geschreven is door mensen uit deze verenigingen.
Dus volledig eigen werk, mogen we zeggen.

